

บทที่ 5

การศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและ ภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ในการศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษี
สินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์จากกฎหมายภาษีอากรของทั้งสองประเทศ สามารถแยก
ประเด็นการเปรียบเทียบได้ดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศ
สิงคโปร์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของ
ประเทศสิงคโปร์

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. ผู้ประกอบการ	บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการ ในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ไม่ว่าจะการ กระทำจะได้รับประโยชน์หรือ ค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่	บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการ ในทางธุรกิจหรือวิชาชีพที่ได้ทำการ จดทะเบียนภาษีสินค้าและบริการ หรือมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษี สินค้าและบริการ
2. ผู้นำเข้า	ผู้ประกอบการหรือบุคคลอื่นซึ่งนำ สินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร	ผู้ประกอบการหรือบุคคลอื่นซึ่งนำ สินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร
3. อื่น ๆ	- ตัวแทน - ผู้โอนและผู้รับโอน	- ตัวแทน - ผู้รับโอน

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีทั้งของประเทศไทยและสิงคโปร์ คือ
ผู้ประกอบการซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ และผู้นำเข้าซึ่งนำสินค้าเข้ามา
ในราชอาณาจักร นอกจากนี้ ประมวลรัษฎากรของไทยยังได้กำหนดให้ตัวแทนที่อยู่ใน

ราชอาณาจักรของผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย หรือ ผู้โอนและผู้รับโอน ในกรณีที่มีการโอนกิจการ สำหรับประเทศสิงคโปร์ยังได้กำหนดให้ตัวแทนที่อยู่ในราชอาณาจักรของผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรและไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งนำเข้าสินค้า มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือผู้รับโอน ในกรณีที่มีการโอนกิจการ

2. ความรับผิดชอบในการเสียภาษี

ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ความรับผิดชอบในการเสียภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. กรณีขายสินค้า		
1.1 การขายสินค้าทั่วไป	<p>ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - โอนกรรมสิทธิ์สินค้า - ได้รับชำระราคาสินค้า - ได้ออกใบกำกับภาษี <p>ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน - ได้ออกใบกำกับภาษี - ได้รับชำระราคาสินค้า <p>เว้นแต่ เมื่อมีการออกใบกำกับภาษีภายใน 14 วัน หลังจากได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ) เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ความรับผิดชอบในการเสียภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1.2 การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่กำหนดชำระราคาแต่ละงวด เว้นแต่กรณีที่มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวด - ได้รับชำระราคาสินค้า - ได้ออกใบกำกับภาษี ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้รับชำระราคาแล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน
1.3 การขายสินค้าโดยการส่งออก	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียหรือได้รับยกเว้นอากรขาออก ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออก	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำดังต่อไปนี้แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน - ได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน - ได้ออกใบกำกับภาษี - ได้รับชำระราคาสินค้า เว้นแต่ เมื่อมีการออกใบกำกับภาษีภายใน 14 วัน หลังจากได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี

ตารางที่ 5.2 (ต่อ) เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ความรับผิดชอบในการเสียหาย	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
<p>2. กรณีให้บริการ</p> <p>2.1 การให้บริการทั่วไป</p>	<p>ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ - ได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น <p>ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้มีการให้บริการ - ได้ออกใบกำกับภาษี - ได้รับชำระราคาค่าบริการ <p>เว้นแต่ เมื่อมีการออกใบกำกับภาษีภายใน 14 วัน หลังจากได้มีการให้บริการ ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี</p>
<p>2.2 การให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ</p>	<p>ความรับผิดชอบตามส่วนของการบริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของการบริการที่สิ้นสุดลง เว้นแต่กรณีที่มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของการบริการที่สิ้นสุดลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ - ได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น <p>ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการบริการที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของการบริการ หรือเมื่อได้ออกใบกำกับภาษีตามส่วนของการบริการนั้น แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ) เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ความรับผิดชอบในการเสียภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
<p>3. กรณีนำเข้า</p> <p>3.1 การนำเข้าทั่วไป</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียหรือได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้า</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน - ได้ออกใบกำกับภาษี - ได้รับชำระราคาสินค้า <p>เว้นแต่ เมื่อมีการออกใบกำกับภาษีภายใน 14 วัน หลังจากได้ส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี</p>
<p>3.2 การนำเข้ากรณีนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้วนำออกจากเขตโดยมิใช่เพื่อส่งออก</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อวันที่นำสินค้านั้นออกจากเขตโดยมิใช่เพื่อส่งออก</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อวันที่นำสินค้านั้นออกจากเขตเพื่อการบริโภคภายในประเทศ</p>
<p>4. กรณีอื่นๆ</p> <p>4.1 การขายกระแสไฟฟ้า น้ำประปา หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาสินค้าหรือได้มีการออกใบกำกับภาษีก่อนได้รับชำระราคาสินค้า โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>	<p>ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาหรือออกใบกำกับภาษีแล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ) เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ความรับผิดชอบในการเสียภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
4.2 การขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่าง เช่น สิทธิบัตร ญัตติบัตร เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สัมปทาน ค่าสิทธิ หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาสินค้า - โอนกรรมสิทธิ์สินค้า หรือ - ได้ออกใบกำกับภาษี ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับค่าตอบแทนจากการใช้ทรัพย์สินนั้น หรือเมื่อออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน
4.3 ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้ โดยตนเองหรือบุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง	ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อนำไปใช้หรือส่งมอบสินค้าให้บุคคลอื่นเพื่อใช้	ความรับผิดชอบเกิดขึ้น ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีภาษีสินค้าและบริการที่ได้มีการใช้สินค้านั้น

จากตารางจะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การขายสินค้าทั่วไป ประเทศไทยความรับผิดชอบในการเสียภาษีจะเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้า แต่หากมีการโอนกรรมสิทธิ์สินค้า ได้รับชำระราคาสินค้า หรือได้ออกใบกำกับภาษีก่อนที่จะมีการส่งมอบสินค้า ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ สำหรับประเทศสิงคโปร์ ความรับผิดชอบในการเสียภาษีจะเกิดขึ้นเมื่อได้มีการส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้รับชำระราคาสินค้า แล้วแต่การกระทำใดได้เกิดขึ้นก่อน แต่หากได้มีการออกใบกำกับภาษีภายใน 14 วันหลังจากที่ได้มีการส่งมอบสินค้าหรือสินค้าพร้อมสำหรับการใช้งาน ความรับผิดชอบในการเสียภาษีก็จะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี

2. การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ สำหรับประเทศไทยความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวด เว้นแต่กรณีที่ได้รับชำระราคาสินค้า หรือได้ออกใบกำกับภาษีก่อนถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวดความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ ในส่วนของประเทศสิงคโปร์ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้รับชำระราคา แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน

3. การขายสินค้าโดยการส่งออก ประเทศไทยความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียหรือได้รับยกเว้นอากรขาออก ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไปขนสินค้าขาออก สำหรับประเทศสิงคโปร์ความรับผิดชอบในการเสียหายจะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับกรณีการขายสินค้าทั่วไป

4. การให้บริการทั่วไป ประเทศไทยความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคา ค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการออกไปกำกับภาษี หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ สำหรับประเทศสิงคโปร์ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการให้บริการ ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้รับชำระราคาค่าบริการ แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน แต่หากได้มีการออกไปกำกับภาษีภายใน 14 วัน หลังจากที่ได้มีการให้บริการ ความรับผิดชอบในการเสียหายก็จะเกิดขึ้นเมื่อวันที่ได้ออกใบกำกับภาษี

5. การให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ ในส่วนของ ประเทศไทยความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง เว้นแต่กรณีที่ได้ออกใบกำกับภาษี หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ สำหรับประเทศสิงคโปร์ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการ หรือเมื่อได้ออกใบกำกับภาษีตามส่วนของบริการนั้น แล้วแต่ว่าการกระทำใดเกิดขึ้นก่อน

6. การนำเข้าทั่วไป สำหรับประเทศไทย ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียหรือได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไปขนสินค้า ในส่วนของประเทศสิงคโปร์ความรับผิดชอบในการเสียหายจะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับกรณีการขายสินค้าทั่วไป

7. การนำเข้ากรณีนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้วนำออกจากเขตโดยมิใช่เพื่อส่งออก ในส่วนของประเทศไทย ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อวันที่มีการนำสินค้านั้นออกจากเขตโดยมิใช่เพื่อส่งออก สำหรับประเทศสิงคโปร์ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อวันที่นำสินค้านั้นออกจากเขตเพื่อการบริโภคภายในประเทศ

8. การขายกระแสไฟฟ้า น้ำประปา หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ทั้งประเทศไทย และสิงคโปร์ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคา หรือได้ออกใบกำกับภาษี

9. การขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่าง เช่น ลิขสิทธิ์ くだวิลด์ เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สัมปทาน คำสิทธิ หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ประเทศไทยความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการโอนกรรมสิทธิ์สินค้า หรือได้ออกใบกำกับภาษีเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาสินค้า ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ

10. ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้โดยตนเองหรือบุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง ความรับผิดชอบในการเสียหายของประเทศไทยเกิดขึ้นเมื่อนำไปใช้หรือส่งมอบสินค้าให้บุคคลอื่นเพื่อใช้ ส่วนของประเทศสิงคโปร์เกิดขึ้นเมื่อวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีภาษีสินค้าและบริการที่ได้มีการใช้สินค้านั้น

3. ฐานภาษี

ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ฐานภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทั่วไป	มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับการขายสินค้าหรือการให้บริการ รวมทั้งภาษีสรรพสามิต(ถ้ามี)	เงินหรือมูลค่าของราคาสินค้า
2. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการในกิจการเฉพาะอย่าง	การขายสินค้าโดยการส่งออกใช้ราคา เอฟ. โอ. บี ของสินค้าบวกด้วยภาษีสรรพสามิตและค่าธรรมเนียมอื่น แต่ไม่รวมอากรขาออก	การขายสินค้าโดยการส่งออกใช้มูลค่าในเชิงพาณิชย์ของสินค้า (Commercial Value) บวกด้วยค่าใช้จ่าย และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ถ้ามี)
3. ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้า	ราคา ซี. ไอ. เอฟ ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิต ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ภาษี และค่าธรรมเนียมอื่น	ราคา ซี. ไอ. เอฟ ของสินค้าบวกด้วยค่าอากรต่าง ๆ ที่กำหนดโดยกรมศุลกากร ค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 5.3 (ต่อ) เปรียบเทียบฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ฐานภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
4. ฐานภาษีกรณีพิเศษ	<p>- การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทน หรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร กำหนดให้ใช้ราคาตลาด</p> <p>- การขายสินค้าหรือการให้บริการกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้หรือได้ใช้บริการ ไม่ว่าจะโดยตนเองหรือบุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง กำหนดให้ใช้ราคาตลาด</p>	<p>- การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทน หรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร กำหนดให้ใช้ราคาตลาด</p> <p>- การขายสินค้าหรือการให้บริการกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้หรือได้ใช้บริการ ไม่ว่าจะโดยตนเองหรือบุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง กำหนดให้ใช้มูลค่าในเชิงพาณิชย์</p>

จากตารางจะเห็นได้ว่า ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทั่วไป สำหรับประเทศไทย คือ มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ รวมทั้งภาษีสรรพสามิต(ถ้ามี) ในส่วนของประเทศสิงคโปร์ คือ เงินหรือมูลค่าของราคาตลาด

2. การขายสินค้าโดยการส่งออก ฐานภาษีสำหรับประเทศไทยใช้ราคา เอฟ.โอ.บี ของสินค้าบวกด้วยภาษีสรรพสามิตและค่าธรรมเนียมอื่น แต่ไม่รวมอากรขาออก ในส่วนของประเทศสิงคโปร์ใช้มูลค่าในเชิงพาณิชย์ของสินค้า (Commercial Value) บวกด้วยค่าใช้จ่าย และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ถ้ามี)

3. การนำเข้าสินค้า ประเทศไทยและสิงคโปร์ใช้ราคาซี.ไอ.เอฟ ของสินค้าบวกด้วยค่าธรรมเนียม ค่าภาษี ค่าอากร และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศได้กำหนดเอาไว้

4. การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทั้งประเทศไทยและสิงคโปร์กำหนดให้ใช้ราคาตลาด สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้หรือได้ใช้บริการ ไม่ว่าจะโดยตนเองหรือ

บุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง ประเทศไทยกำหนดให้ใช้ราคาตลาดเป็นฐานภาษี ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์กำหนดให้ใช้มูลค่าในเชิงพาณิชย์

4. อัตราภาษี

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.4 เปรียบเทียบอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

อัตราภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. อัตราทั่วไป	ปัจจุบันใช้อัตราร้อยละ 7 สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ และการนำเข้าสินค้า	ปัจจุบันใช้อัตราร้อยละ 7 สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ และการนำเข้าสินค้า
2. อัตราร้อยละ 0	<ul style="list-style-type: none"> - การส่งออก - การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้ใช้บริการในต่างประเทศ รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย - การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยาน หรือเรือเดินทะเลที่กระทำการโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล 	<ul style="list-style-type: none"> - การส่งออก - การให้บริการระหว่างประเทศ

จากตารางจะเห็นได้ว่า ทั้งประเทศไทยและสิงคโปร์มีการแบ่งอัตราภาษีออกเป็น 2 อัตรา คือ อัตราทั่วไป และอัตราร้อยละ 0 สำหรับอัตราทั่วไป ปัจจุบันทั้งประเทศไทยและสิงคโปร์จัดเก็บภาษีในอัตราเดียวกันคือ อัตราร้อยละ 7 สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ และการนำเข้าสินค้า ส่วนอัตราร้อยละ 0 ประเทศสิงคโปร์จัดเก็บสำหรับการส่งออกและการให้บริการระหว่างประเทศ

ในขณะที่ประเทศไทยจัดเก็บจากการส่งออก การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้ใช้บริการในต่างประเทศ รวมถึงการให้บริการที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยาน หรือเรือเดินทะเลที่กระทำการโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล

5. การคำนวณภาษี

การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.5 เปรียบเทียบการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

การคำนวณภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. ภาษีที่ต้องชำระ	ภาษีขาย - ภาษีซื้อ	ภาษีขาย - ภาษีซื้อ
2. การขอคืนภาษี	กรณีภาษีซื้อ มากกว่าภาษีขาย ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนภาษี เป็นเงินสด โอนเข้าบัญชีธนาคาร หรือนำภาษีที่ได้รับคืนนั้นยกยอดไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป	กรณีภาษีซื้อ มากกว่าภาษีขาย ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนภาษี โดยการโอนเข้าบัญชีธนาคาร เช็کتั๋วแลกเงินของธนาคาร หรือ
3. ระยะเวลาการคำนวณภาษี	รายเดือน	โดยทั่วไปคำนวณเป็นรายไตรมาส แต่ผู้ประกอบการสามารถขออนุมัติคำนวณภาษีเป็นรายเดือนหรือรายหกเดือนก็ได้

จากตารางจะเห็นได้ว่า การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ภาษีที่ต้องชำระ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการในอัตราร้อยละ 7 และอัตราร้อยละ 0 ทั้งของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ มีหน้าที่ต้องคำนวณภาษีที่ต้องชำระ โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ

2. การขอคืนภาษี ในกรณีที่ภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ถือเป็นเครดิตภาษี ประเทศไทย ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิได้รับคืนภาษีเป็นเงินสด โอนเข้าบัญชีธนาคาร หรือนำภาษีที่ได้รับคืนนั้นยกยอดไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจะได้รับคืนภาษีโดยการโอนเข้าบัญชีธนาคาร เช็ก ตัวแลกเงินของธนาคารเท่านั้น ผู้ประกอบการไม่สามารถนำภาษีที่ได้รับคืนไปชำระภาษีสินค้าและบริการในไตรมาสถัดไปได้

3. ระยะเวลาการคำนวณภาษี การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องคำนวณภาษีที่ต้องชำระหรือมีสิทธิได้รับคืนเป็นรายเดือน สำหรับประเทศสิงคโปร์นั้น โดยทั่วไปจะคำนวณภาษีสินค้าและบริการเป็นรายไตรมาส แต่ผู้ประกอบการสามารถขออนุมัติคำนวณภาษีเป็นรายเดือนหรือรายหกเดือนก็ได้

6. การจดทะเบียน

การจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.6 เปรียบเทียบการจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

การจดทะเบียน	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. มูลค่าฐานภาษี	ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี	ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ต่อปี
2. กำหนดเวลาขึ้นค่าของจดทะเบียน	ภายใน 30 วันนับแต่วันที่มียารับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี	ภายใน 30 วันนับจากวันสิ้นไตรมาสที่มีรายรับเกินกว่า 1 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ต่อปี
3. การรับรองการจดทะเบียน	ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	หนังสือแจ้งการจดทะเบียนภาษีสินค้าและบริการ
4. การเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน	ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น	ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายใน 30 วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

ตารางที่ 5.6 (ต่อ) เปรียบเทียบการจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

การจดทะเบียน	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
5. การจดทะเบียนแบบกลุ่ม	ยังไม่มีข้อกำหนดในเรื่องของการจดทะเบียนแบบกลุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีสินค้าและบริการตั้งแต่ 2 รายขึ้นไปสามารถรวมกันเป็นกลุ่มได้ โดยมีการบริหารจัดการโดยรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง - การขายสินค้าหรือให้บริการภายในกลุ่มไม่ต้องเสียภาษีสินค้าและบริการ
6. การจดทะเบียนโดยการแบ่งแยกตามแผนกหรือธุรกิจ	ยังไม่มีข้อกำหนดในเรื่องของการจดทะเบียนโดยการแบ่งแยกตามแผนกหรือธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีสินค้าและบริการ โดยจดทะเบียนแยกตามแผนกหรือธุรกิจ - การขายสินค้าหรือให้บริการระหว่างแผนกหรือธุรกิจ ไม่ต้องเสียภาษีสินค้าและบริการ

จากตารางจะเห็นได้ว่า การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. มูลค่าฐานภาษี ประเทศไทยและสิงคโปร์ได้มีการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีสำหรับผู้ประกอบการซึ่งมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนหากมีมูลค่าของฐานภาษีต่อปีเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ประเทศไทยได้กำหนดมูลค่าของฐานภาษีต่อปีเอาไว้ที่ 1.8 ล้านบาท สำหรับประเทศสิงคโปร์ ได้มีการกำหนดเอาไว้ที่ 1 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์

2. กำหนดเวลายื่นคำขอจดทะเบียน ประเทศไทยได้กำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันที่มียารับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการที่มีรายรับในไตรมาสปัจจุบันรวมกับรายรับใน 3 ไตรมาสที่ผ่านมาเกินกว่า 1 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอ

จดทะเบียนภาษีสินค้าและบริการภายใน 30 วันนับจากวันสิ้นไตรมาสที่มีรายรับเกินกว่า 1 ล้านบาท
ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อไป

3. การรับรองการจดทะเบียน ประเทศไทย หลังจากที่อยู่ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนและเอกสารต่าง ๆ แก่เจ้าพนักงานครบถ้วนแล้ว เจ้าพนักงาน จะทำการออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งจะมีผลให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ที่ระบุไว้ในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจะได้รับหนังสือแจ้งการจดทะเบียนภาษีสินค้าและบริการจากเจ้าพนักงานแทนการออกใบทะเบียนภาษีสินค้าและบริการที่ได้มีการยกเลิกไปแล้ว ซึ่งจะมีผลให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการจดทะเบียนภาษีสินค้าและบริการ

4. การเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน ประเทศไทย ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องแจ้งรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายใน 30 วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

5. การจดทะเบียนแบบกลุ่ม เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ประกอบการจดทะเบียนและเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานภาษีสินค้าและบริการ ประเทศสิงคโปร์ได้มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีสินค้าและบริการ ตั้งแต่ 2 รายขึ้นไปสามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มได้ โดยมีการบริหารจัดการโดยรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง การขายสินค้าหรือการให้บริการที่กระทำภายในกลุ่มไม่ต้องเสียภาษีสินค้าและบริการ สำหรับประเทศไทยยังไม่มีกำหนดในเรื่องของการจดทะเบียนแบบกลุ่ม

6. การจดทะเบียนโดยการแบ่งแยกตามแผนกหรือธุรกิจ สำหรับบริษัทที่มีขนาดใหญ่ที่มีการแบ่งแยกการทำงานของแต่ละแผนกเป็นอิสระต่อกัน หรือบริษัทที่มีการประกอบธุรกิจหลายประเภท ผู้ประกอบการสามารถที่จะยื่นขอจดทะเบียน โดยการแบ่งแยกตามแผนกหรือธุรกิจได้ หากเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีสินค้าและบริการ การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างแผนกหรือธุรกิจ ไม่ต้องเสียภาษีสินค้าและบริการ สำหรับประเทศไทยยังไม่มีกำหนดในเรื่องของการจดทะเบียนโดยการแบ่งแยกตามแผนกหรือธุรกิจ

7. การจัดทำใบกำกับภาษี

การจัดทำใบกำกับภาษี และเอกสารอื่นที่ถือเป็นใบกำกับภาษีสำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.7 เปรียบเทียบการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ

การจัดทำใบกำกับภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. การออกใบกำกับภาษี	ทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น	ภายใน 30 วันนับจากวันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีสินค้าและบริการเกิดขึ้น
2. ประเภทของใบกำกับภาษี	<ul style="list-style-type: none"> - ใบกำกับภาษีเต็มรูป - ใบกำกับภาษีอย่างย่อ - ใบลดหนี้ - ใบเพิ่มหนี้ - ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากร 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบกำกับภาษีเต็มรูป - ใบกำกับภาษีอย่างย่อ - ใบลดหนี้ - ใบเพิ่มหนี้ - ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากร - ใบเสร็จรับเงินของผู้ประกอบการจดทะเบียน
3. รายการในใบกำกับภาษีเต็มรูป	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “ใบกำกับภาษี” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด - ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี - ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีและหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี - ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ - จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการให้ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “ใบกำกับภาษี” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด - ชื่อ ที่อยู่ และเลขทะเบียนภาษีสินค้า และ บริการ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี - ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - เลขที่อ้างอิง - รายละเอียดของสินค้าและบริการ - ชื่อ ชนิด ประเภท และมูลค่าของสินค้าหรือบริการ (ไม่รวมภาษีสินค้าและบริการ) - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการก่อนภาษีสินค้าและบริการ

ตารางที่ 5.7 (ต่อ) เปรียบเทียบการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ

การจัดทำใบกำกับภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
3. รายการในใบกำกับภาษีเต็มรูป (ต่อ)	- วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี	อัตราภาษีสินค้าและบริการ และมูลค่าของภาษีสินค้าและบริการที่เรียกเก็บต้องแสดงแยกต่างหากจากกัน - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการที่รวมภาษีสินค้าและบริการแล้ว - วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี - เงื่อนไขการชำระเงิน - รายละเอียดการให้ส่วนลดต่าง ๆ
4. หลักเกณฑ์การออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ	ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีก หรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก	ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ได้รวมภาษีสินค้าและบริการไว้แล้วไม่เกิน 1 พันดอลลาร์สิงคโปร์
5. รายการในใบกำกับภาษีอย่างย่อ	- คำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด - ชื่อ หรือชื่อย่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี - หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี - ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ - ราคาสินค้าหรือราคาบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว - วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี	- ชื่อ ที่อยู่ และเลขทะเบียนภาษีสินค้าและบริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี - รายละเอียดของสินค้าและบริการ - มูลค่าของสินค้าหรือบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีสินค้าและบริการไว้แล้ว - วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

ตารางที่ 5.7 (ต่อ) เปรียบเทียบการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ

การจัดทำใบกำกับภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
6. หลักเกณฑ์การออกใบเพิ่มหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเพิ่มราคาสินค้าที่ขายหรือค่าบริการ เนื่องจากขายสินค้าหรือให้บริการเกินกว่าจำนวนหรือข้อกำหนดที่ตกลงกัน - จำนวนราคาสินค้าหรือค่าบริการผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริง 	ไม่มีข้อกำหนดเอาไว้
7. รายการในใบเพิ่มหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “ใบเพิ่มหนี้” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด - ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบเพิ่มหนี้ - ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - วัน เดือน ปี ที่ออกใบเพิ่มหนี้ - หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเดิม รวมทั้งหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี มูลค่าของสินค้าหรือบริการแสดงไว้ในใบกำกับภาษีเดิม มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสองและจำนวนภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มสำหรับส่วนต่างนั้น - คำอธิบายสั้น ๆ ถึงสาเหตุการออกใบเพิ่มหนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ ที่อยู่ และเลขทะเบียนภาษีสินค้าและบริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบเพิ่มหนี้ - ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - วัน เดือน ปี ที่ออกใบเพิ่มหนี้ - เลขที่อ้างอิง - เหตุผลในการออกใบเพิ่มหนี้ - ชนิด ประเภทของสินค้าหรือบริการที่จะเพิ่มหนี้ - ปริมาณและมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าหรือบริการแต่ละรายการ - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้น (ไม่รวมภาษีสินค้าและบริการ) - อัตราภาษีสินค้าและบริการ และมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้น - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้น (รวมภาษีสินค้าและบริการ) - เลขที่อ้างอิง และวัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

ตารางที่ 5.7 (ต่อ) เปรียบเทียบการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ

การจัดทำใบกำกับภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
8. หลักเกณฑ์การออกใบลดหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - มีการลดราคาสินค้าที่ขาย เนื่องจากสินค้าผิดข้อกำหนดที่ตกลงกัน สินค้าชำรุดเสียหาย หรือขาดจำนวน คำนวณราคาสินค้าผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริงหรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด - มีการลดราคาค่าบริการเนื่องจากการให้บริการผิดข้อกำหนดที่ตกลงกัน บริการขาดจำนวน คำนวณราคาค่าบริการผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริงหรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด - ได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนมา เนื่องจากสินค้าชำรุดบกพร่อง ไม่ตรงตามตัวอย่าง ไม่ตรงตามคำพรรณนา หรือเนื่องจากเหตุอื่นที่อธิบดีกำหนด - มีการบอกเลิกสัญญาบริการเนื่องจากเหตุและตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> - แก่ใบรายการที่มีความผิดพลาดอย่างแท้จริงให้ถูกต้อง - เมื่อไม่มีการส่งมอบสินค้าหรือไม่มีการให้บริการเกิดขึ้น - เมื่อมีการยกเลิกสินค้าหรือค่าบริการบางส่วนหรือทั้งหมดก่อนที่จะมีการส่งสินค้า - เมื่อการขายสินค้าหรือการให้บริการนั้น ไม่เป็นไปตามสัญญาหรือผิดข้อกำหนดที่ตกลงกัน - เมื่อได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนมาหรือการให้บริการไม่เป็นที่พอใจ - เมื่อขายสินค้าหรือให้บริการในขณะที่ยังไม่ทราบราคาที่เหมาะสมของสินค้าหรือบริการนั้น
9. รายการในใบลดหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “ใบลดหนี้” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด - ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรที่ออกใบลดหนี้ - ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - วัน เดือน ปี ที่ออกใบลดหนี้ - หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเดิม รวมทั้งหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี มูลค่าของสินค้าหรือบริการที่แสดงไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าว 	<ul style="list-style-type: none"> - เลขที่อ้างอิง - วัน เดือน ปีที่ออกใบลดหนี้ - ชื่อ ที่อยู่ และเลขทะเบียนภาษีสินค้า และ บริการ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบลดหนี้ - ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ - เหตุผลในการออกใบลดหนี้ - ระบุชนิด ประเภทของสินค้า หรือบริการที่จะลดหนี้

ตารางที่ 5.7 (ต่อ) เปรียบเทียบการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ

การจัดทำใบกำกับภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
9. รายการในใบลดหนี้ (ต่อ)	มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการ ผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสองและจำนวนภาษีที่ใช้คืนสำหรับส่วนต่างนั้น - คำอธิบายสั้น ๆ ถึงสาเหตุในการออกใบลดหนี้	- ปริมาณและมูลค่าที่ลดลงของสินค้าหรือบริการแต่ละรายการ - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการที่ลดลง (ไม่รวมภาษีสินค้าและบริการ) - อัตราภาษีสินค้าและบริการ และมูลค่าของภาษีสินค้าและบริการที่ลดลง - มูลค่ารวมของราคาสินค้าหรือบริการที่ลดลง (รวมภาษีสินค้าและบริการ) - เลขที่อ้างอิงและวัน เดือน ปีที่ออกใบกำกับภาษี
10. หลักเกณฑ์การออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	ยังไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันต้องออกเป็นเอกสารในรูปแบบของกระดาษและต้องส่งมอบต้นฉบับให้แก่ลูกค้าเท่านั้น	สามารถทำได้โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมสรรพากร

จากตารางจะเห็นได้ว่า การจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การออกใบกำกับภาษี ประเทศไทย ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้ง โดยต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีภายใน 30 วันนับจากวันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีสินค้าและบริการเกิดขึ้น
2. ประเภทของใบกำกับภาษี นอกจากใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป และใบกำกับภาษีอย่างย่อแล้ว เอกสารอื่นที่ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีทั้งของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ได้แก่ ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากร

นอกจากนี้ ประเทศสิงคโปร์ยังถือว่าไบเสรีรับเงินที่ออกโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นใบกำกับภาษีอีกด้วย

3. รายการในใบกำกับภาษีเต็มรูป กรมสรรพากรทั้งของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ต้องระบุรายการต่าง ๆ ในใบกำกับภาษีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมสรรพากร ซึ่งกรมสรรพากรของประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดให้ต้องระบุเงื่อนไขในการชำระเงิน และรายละเอียดการให้ส่วนลดต่าง ๆ ส่วนของประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดเอาไว้

4. หลักเกณฑ์การออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ประเทศไทย ผู้ประกอบการที่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ คือ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการที่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ คือ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าหรือให้บริการ ที่มีมูลค่าของสินค้าหรือบริการซึ่งได้รวมภาษีสินค้าและบริการไว้แล้วมีมูลค่าไม่เกิน 1 พันดอลลาร์สิงคโปร์

5. รายการในใบกำกับภาษีอย่างย่อ มูลค่าของสินค้าหรือบริการในใบกำกับภาษีอย่างย่อทั้งของประเทศไทยและสิงคโปร์ ต้องเป็นมูลค่าที่ได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการเอาไว้แล้ว โดยต้องมีข้อความระบุไว้ว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีสินค้าและบริการเอาไว้แล้ว

6. หลักเกณฑ์การออกใบเพิ่มหนี้ สำหรับประเทศไทย การออกใบลดหนี้จะกระทำเมื่อมีการเพิ่มราคาสินค้าหรือค่าบริการ หรือคำนวณราคาสินค้าหรือค่าบริการผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริงในส่วนของประเทศสิงคโปร์ไม่มีการกำหนดเอาไว้

7. รายการในใบเพิ่มหนี้ ในการออกใบเพิ่มหนี้ทั้งประเทศไทยและสิงคโปร์จะต้องระบุถึงสาเหตุในการออกใบเพิ่มหนี้ ส่วนมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้นนั้น ประเทศไทยจะมีการระบุมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่แสดงไว้ในใบกำกับภาษีเดิม มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสอง และจำนวนภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มสำหรับส่วนต่างนั้น ในส่วนของประเทศสิงคโปร์จะทำการระบุเฉพาะมูลค่าที่เพิ่มขึ้น

8. หลักเกณฑ์การออกใบลดหนี้ สำหรับประเทศไทย การออกใบลดหนี้จะกระทำเมื่อมีการลดราคาสินค้า ราคาค่าบริการ ได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนมา หรือมีการบอกเลิกสัญญาบริการ ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ จะกระทำเมื่อต้องการแก้ไขรายการที่ผิดพลาดให้ถูกต้อง เมื่อไม่มีการส่งมอบสินค้าหรือไม่มีการให้บริการเกิดขึ้น เมื่อมีการยกเลิกสินค้าหรือค่าบริการบางส่วนหรือทั้งหมดก่อนที่จะมีการส่งสินค้า เมื่อขายสินค้าหรือให้บริการในขณะที่ยังไม่ทราบราคาที่แน่นอนของสินค้าหรือบริการนั้น

9. รายการในใบลดหนี้ ในการออกใบลดหนี้ทั้งประเทศไทยและสิงคโปร์จะต้องระบุถึงสาเหตุในการออกใบลดหนี้ ส่วนมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ลดลงนั้น ประเทศไทยจะมีการระบุมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่แสดงไว้ในใบกำกับภาษีเดิม มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสอง และจำนวนภาษีที่ใช้คืนสำหรับส่วนต่างนั้น ในส่วนของประเทศสิงคโปร์จะทำการระบุเฉพาะมูลค่าที่ลดลง

10. หลักเกณฑ์การออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันยังคงต้องออกเป็นเอกสารในรูปแบบของกระดาษและต้องส่งมอบต้นฉบับให้แก่ลูกค้าเท่านั้น สำหรับประเทศสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถที่จะออกใบกำกับภาษีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมสรรพากร

8. การยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษี

การยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

ตารางที่ 5.8 เปรียบเทียบการยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

การยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
1. ชนิดของแบบแสดงรายการและการนำส่งภาษี	<ul style="list-style-type: none"> - แบบ ภ.พ.30 ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป - แบบ ภ.พ.36 ภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินหรือเดือนที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น - แบบใบขนสินค้าขาเข้า ณ วันที่มีการนำเข้าสินค้า 	GST F5 : Goods and Services Tax Return ภายใน 1 เดือนหลังจากวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีภาษีสินค้าและบริการ

ตารางที่ 5.8 (ต่อ) เปรียบเทียบการขึ้นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย และภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์

การขึ้นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษี	ประเทศไทย	ประเทศสิงคโปร์
2. สถานที่ขึ้นแบบและชำระภาษี	- แบบ ภ.พ.30 และ ภ.พ.36 ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ - แบบใบขนสินค้า ณ ด่านศุลกากรที่มีการนำเข้าสินค้า	- GST F5 ณ The Comptroller of Goods and Services Tax ซึ่งมีสำนักงานเพียงแห่งเดียว
3. วิธีการขึ้นแบบ	- ขึ้นด้วยตนเอง - ขึ้นผ่านอินเทอร์เน็ต	- ขึ้นด้วยตนเอง - ขึ้นผ่านอินเทอร์เน็ต - ส่งไปรษณีย์

จากตารางจะเห็นได้ว่า การขึ้นแบบแสดงรายการและการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ชนิดของแบบแสดงรายการและการนำส่งภาษี แบบแสดงรายการที่ใช้ในการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย คือ แบบ ภ.พ.30 ซึ่งเป็นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ โดยต้องนำส่งภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ส่วนแบบ ภ.พ.36 เป็นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่มีผู้ประกอบการจดทะเบียน แต่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยต้องนำส่งภาษีภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินหรือเดือนที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน สำหรับผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราว หรือผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร หรือผู้ทอดตลาดซึ่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน สำหรับผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในบริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ให้นำส่งภาษีภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่ครบกำหนด 30 วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ในส่วนของประเทศสิงคโปร์ แบบแสดงรายการที่ใช้ในการนำส่งภาษีสินค้า

และบริการ คือ GST F5 : Goods and Services Tax Return โดยต้องนำส่งภายใน 1 เดือนหลังจากวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีสินค้าและบริการ

2. สถานที่ยื่นแบบและชำระภาษี ประเทศไทยผู้ประกอบการสามารถยื่นแบบและชำระภาษีได้ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ สำหรับประเทศสิงคโปร์ผู้ประกอบการต้องยื่นแบบและชำระภาษี ณ The Comptroller of Goods and Services Tax ซึ่งมีสำนักงานเพียงแห่งเดียว สำหรับการนำเข้าสินค้า ผู้นำเข้าสินค้าทั้งประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ต้องยื่นแบบและชำระภาษี ณ ตำนศุลกากรที่มีการนำเข้าสินค้า

3. วิธีการยื่นแบบ ผู้ประกอบการของประเทศไทยสามารถที่จะยื่นแบบแสดงรายการได้ด้วยการยื่นด้วยตนเองหรือยื่นผ่านอินเทอร์เน็ต สำหรับประเทศสิงคโปร์ นอกจากที่ผู้ประกอบการจะยื่นแบบด้วยตนเอง หรือยื่นผ่านอินเทอร์เน็ตแล้ว ผู้ประกอบการยังสามารถที่จะยื่นแบบโดยการส่งไปรษณีย์ก็ได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved